

Sygn. akt VII Ka 797/19 w brzmieniu po sprostowaniu

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2019 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Jarosz (spr.)

Sędziowie: SSO Agnieszka Gałkowska

SSR del. Karol Gondro

Protokolant: st.sekr.sądowy Małgorzata Idzikowska-Oleszczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Zawierciu Zofii Zachariasz

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2019r.

sprawy **P. Z.** s. J. i B., ur. (...) w C.

skazanego wyrokiem łącznym

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Zawierciu

z dnia 5 czerwca 2019 r. , sygn. akt II K 1184/18

orzeka:

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a. w części wstępnej w pkt 6 wskazuje, że kara pozbawienia wolności została zarządzona postanowieniem Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 30.08.2018r. w sprawie VII Ko 1410/18, utrzymanym w mocy postanowieniem Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 14 maja 2019r. sygn. akt VII Kzw 678/18;

b. uzupełnia komparycję wyroku o pkt 10 o następującej treści: „Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 16 kwietnia 2019r. sygn. akt II K 1247/18 za przestępstwo z art. 209 § 1 a k.k. popełnione w okresie od marca 2018r. do lipca 2018r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym wyrok ten uprawomocnił się z dniem 19.09.2019r., utrzymany wyrokiem Sądu Okręgowego w Częstochowie

c. uchyla rozstrzygnięcie zawarte w pkt I, II, III;

d. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 4 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego Katowice Zachód w Katowicach w sprawie sygn. akt III K 497/10, Sądu Rejonowego w Zawierciu w sprawach sygn. akt II K 405/14, sygn. akt II K 552/15 oraz sygn. akt II K 1247/18 i wymierza oskarżonemu karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

e. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 3 k.k. łączy kary ograniczenia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Będzinie w sprawach sygn. akt VII K 362/16 i sygn. akt VII K 621/17 oraz Sądu Rejonowego w Zawierciu w sprawie sygn. akt II K 1104/17 i wymierza oskarżonemu karę łączną 2 (dwóch) lat ograniczenia wolności,

zobowiązując go do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie;

f. na podstawie art. 577 k.p.k. zalicza skazanemu na poczet orzeczonej w pkt 1 d kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie III K 497/10 Sądu Rejonowego Katowice Zachód w Katowicach w okresie od 8 stycznia 2010r. do 9 stycznia 2010r., przyjmując, że stanowi to 2 dni pozbawienia wolności oraz okres odbywania kary w sprawie III K 497/10 od dnia 21 stycznia 2019r. do dnia wydania niniejszego wyroku, zaś na poczet kary łącznej ograniczenia wolności orzeczonej w pkt 1 e okres kary odbytej w sprawie II K 362/16 Sądu Rejonowego w Będzinie w rozmiarze 1 (jednego) miesiąca i 21 (dwadzieścia jeden) dni;

g. w pozostałej części wyroki podlegające łączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

h. na mocy art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w sprawie wydania wyroku łącznego z kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami opisanymi w pkt 1 d niniejszego wyroku z karami ograniczenia wolności orzeczonymi wyrokami opisanymi w pkt 1 e niniejszego wyroku;

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zwalnia skazanego P. Z. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt VII Ka 797/19

UZASADNIENIE

P. Z. został skazany wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Sosnowcu z dnia 27 czerwca 2008 r. sygn. akt III K 916/07 za:

- przestępstwo z art. 280§1 kk w zw. z art. 283 kk popełnione w dniu 28 czerwca 2007 r.,

- przestępstwo z art. 204§1 kk popełnione w dniu 28 czerwca 2007 r.,

na karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w okresie od 4 lipca 2007 r. do 7 marca 2008 r., przy czym kara ta została w całości wykonana przez skazanego;

2. Sądu Rejonowego w Będzinie z dnia 4 listopada 2008 r. sygn. akt X K 612/08 za przestępstwo z art. 178a§1 kk popełnione w dniu 19 maja 2008 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 lat oraz świadczenie pieniężne w wysokości 300 zł, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Będzinie z dnia 22 sierpnia 2008 r. zarządzono wykonanie powyższej kary pozbawienia wolności, zaś postanowieniem Sądu Rejonowego w Będzinie z dnia 20 maja 2013 roku warunkowo zawieszono skazanemu wykonanie kary 10 miesięcy pozbawienia wolności na okres próby 3 lat, przy czym kara ta została w całości wykonana przez skazanego;

3. Sądu Rejonowego Katowice-Zachód w Katowicach z dnia 14 grudnia 2010 r. sygn. akt IIIK 497/10 za przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i art. 64§1 kk popełnione w dniach 7 i 8 stycznia 2010 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 7 lat oraz karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł, przy czym kara grzywny została w całości wykonana przez skazanego, zaś postanowieniem Sądu Rejonowego Katowice-Zachód w Katowicach z dnia 6 listopada 2015 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w okresie od 8 stycznia 2010 r. do 9 stycznia 2010 r.

4. Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 5 sierpnia 2013 r., sygn. akt II K 415/13 za przestępstwo z art. 209§1 kk popełnione w okresie od 20 października 2011 r. do 3 grudnia 2011 r. i od 22 grudnia 2011 r. do 2 sierpnia 2012 r. na

karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, przy czym kara ta została w całości wykonana przez skazanego;

5. Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 25 czerwca 2014 r. sygn. akt II K 405/14 za:

- przestępstwo z art. 178a§1 i 4 kk popełnione w dniu 20 grudnia 2013 r.,
- przestępstwo z art. 229§1 i 3 kk popełnione w dniu 20 grudnia 2013 r.,
- przestępstwo z art. 224§2 kk i art. 222§1 kk w zw. z art. 11§2 kk popełnione w dniu 20 grudnia 2013 r.

na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 zł oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat, przy czym środek ten został przez skazanego wykonany w całości, zaś postanowieniem Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 4 kwietnia 2017 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary łącznej pozbawienia wolności, wobec czego kara grzywny nie podlega wykonaniu;

6. Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 18 sierpnia 2015 r. sygn. akt II K 552/15 za przestępstwo z art. 209§1 kk popełnione w okresie od 23 września 2013 r. do 3 marca 2015 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat;

7. Sądu Rejonowego w Będzinie z dnia 4 października 2016 r. sygn. akt VII K 362/16 za przestępstwo z art. 244 kk popełnione w dniu 30 kwietnia 2016 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym;

8. Sądu Rejonowego w Będzinie z dnia 27 grudnia 2017 r. sygn. akt VII K 621/17 za przestępstwo z art. 244 kk popełnione w dniu 27 października 2017 r. na karę 2 lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat;

9. Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 7 marca 2018 r. sygn. akt II K 1104/17 za przestępstwo z art. 209§1a kk popełnione w okresie od 1 października 2016 r. do 9 sierpnia 2017 r. jednocześnie na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności i karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, przy czym kara 3 miesięcy pozbawienia wolności została wykonana przez skazanego

Sąd Rejonowy w Zawierciu w sprawie sygn. akt II K 1184/18, wyrokiem z dnia 5 czerwca 2019 r.

orzekł:

I. z mocy art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 i 4 kk, art. 87§1 kk, art. 89§1b kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego Katowice-Zachód w Katowicach w sprawie III K 497/10, Sądu Rejonowego w Zawierciu w sprawach II K 405/14 i II K 552/15 oraz kary ograniczenia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Będzinie w sprawach VII K 362/16 i VII K 621/17, Sądu Rejonowego w Zawierciu w sprawie II K 1104/17 i wymierzył skazanemu P. Z. karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej okres rzeczywistego pozbawienia wolności, tj. w sprawie III K 497/10 w okresie od 8 stycznia 2010 r. do 9 stycznia 2010 r. oraz okres odbywania kary w sprawie III K 497/10 od dnia 21 stycznia 2019 r. godz. 16:20 do dnia wyroku;

III. w pozostałej części wyroki podlegające łączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. z mocy art. 572 kpk umorzył postępowanie w pozostałym zakresie;

V. z mocy art. 624 § 1 kpk zwolnił skazanego od obowiązku zapłaty kosztów postępowania i obciąża nimi Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca skazanego, który na podstawie art. 427 §1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 4 k.p.k. zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

- rażąco surowość wymierzonej skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności, tj. kary 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami Sadu Rejonowego Katowice Zachód w Katowicach w sprawie III K 497/10, Sadu Rejonowego w Zawierciu w sprawach II K 405/14 i II K 552/15 oraz kar ograniczenia wolności orzeczonych wyrokami Sadu Rejonowego w Będzinie w sprawach VII K 362/16, i VII K 621/17, Sadu Rejonowego w Zawierciu w sprawie II K 1104/17, która to kara łączna została ukształtowana na zasadzie asperacji i jako taka nie odpowiada dyrektywom wymiaru kary łącznej oraz nie uwzględnia w należyтым stopniu okoliczności dotyczących osoby skazanego, a mający wpływ na wysokość przedmiotowej kary łącznej.

Stawiając powyższe zarzuty wniósł o zmianę wyroku i wymierzenie skazanemu kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja obrońcy skazanego częściowo zasługiwała na uwzględnienie i doprowadziła do wymierzenie skazanemu kar łącznych: pozbawienia wolności i ograniczenia wolności w sposób korzystniejszy niż w wyroku Sądu Rejonowego w Myszkowie, niemniej, nie w kierunku postulowanym przez obrońcę, który domagał się wymierzenie kary łącznej z wszystkich kar, w tym kar ograniczenia wolności w rozmiarze 3 lat pozbawienia wolności.

By przejść do dalszych rozważań koniecznym jest w pierwszym rzędzie wyjaśnienie kilku kwestii.

Otóż jak trafnie zauważył obrońca na rozprawie apelacyjnej Sąd Rejonowy w ogóle nie rozważał, czy w niniejszej sprawie nie mają zastosowania przepisy dotyczące kary łącznej obowiązujące przed 1 lipca 2015r., wskazując, że zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 a a contrario ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw – przepisów rozdziału IX regulującego zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych ustawy z dnia 6 czerwca 1997r. Kodeks karny w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20.02.2015r. nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej sprawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie ustawy. Dalej Sąd Rejonowy skonkludował, że w niniejszej sprawie jest spełniona przesłanka do wydania wyroku łącznego na podstawie przepisów nowej ustawy, ponieważ potrzeba wydania wyroku łącznego zachodzi między innymi w związku z prawomocnymi skazaniami wyrokami, które zapadły po 1.07.2015r. Sądowi Rejonowemu umknęło jednak uwadze to, że część czynów, za jakie został wyrokami jednostkowymi skazany P. Z. została popełniona przed 1.07.2015r., a zatem zgodnie z treścią art. 4 § 1 k.k. koniecznym było rozważenie odnośnie tychże wyroków (opisane od pkt 1 do 6 części wstępnej wyroku), czy poprzednio obowiązująca ustawa nie jest względniejsza. Zgodnie bowiem z utrwalonym w orzecznictwie poglądem gdy łączeniu podlegają wyłącznie kary prawomocnie orzeczone po wejściu w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych ustaw (Dz.U. z 2015 r. poz. 396) za czyny popełnione przed wejściem w życie tej ustawy, **art. 19 ust. 1 tejże ustawy nie wyłącza stosowania art. 4 § 1 KK.** Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 29.05.2018r. wskazał, że „Przy wymiarze kary łącznej w wyroku łącznym tylko na podstawie jednostkowych kar prawomocnie orzeczonych do dnia 30 czerwca 2015 r. zasada sformułowana w treści art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r. poz. 396) wyłącza stosowanie art. 4 § 1 KK, mimo materialnoprawnego charakteru norm określających orzekanie w przedmiocie kary łącznej. Wówczas sąd zobligowany jest do stosowania przepisów rozdziału IX KK w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. **Jednak w sytuacji, w której co najmniej jeden wyrok objęty wyrokiem łącznym uprawomocnił się po dniu 30 czerwca 2015 r., zgodnie z dyspozycją ww. art. 19 ust. 1, znajdzie zastosowanie przepis art. 4 § 1 KK. Oznacza to, że ustawa obowiązująca poprzednio stanowi podstawę orzeczenia kary łącznej tylko wtedy, gdy będzie ona względniejsza dla skazanego, przy czym analiza ta obejmuje również ewentualną względną tzw.**

ustawy pośredniej. W przeciwnym wypadku kara łączna zostanie wymierzona w oparciu przepisy rozdziału IX KK w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r.(II KK 100/18).

Niemniej analiza wskazanych powyżej wyroków prowadzi do wniosku, że w sytuacji dotyczącej skazanego poprzednio obowiązujący stan prawny nie był względniejszy. Po pierwsze i tak dotyczyłoby to sześciu wyroków, a zatem z pozostałych koniecznym byłoby orzeczenie kary łącznej na podstawie przepisów obowiązujących po 1.07.2015r. Po drugie mając na względzie poprzednio obowiązującą treść art. 85 k.k., w myśl którego jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa, niemożliwym byłoby np. wymierzenie kary łącznej z wyroku z pkt 3 i z pkt 5, co nie można ocenić jako bardziej korzystne niż obecnie obowiązujący stan prawny.

Tym samym prawidłowo Sąd Rejonowy zastosował stan prawny obowiązujący po 01.07.2015r.

Ponadto dla dalszych rozważań koniecznym jest wskazanie, że Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie nie poczynił kilku istotnych ustaleń, które miały znaczenie dla oceny sytuacji skazanego. I tak Sąd Rejonowy nie załączył akt sprawy II K 552/15 Sądu Rejonowego w Zawierciu i wskazał, że kara orzeczona tym wyrokiem w rozmiarze 10 miesięcy pozbawienia wolności jest nadal karą z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Gdyby zaś tak było, to należy wskazać, że okres próby w tej sprawie upłynął w dniu 05.09.2019r. (wyrok ten uprawomocnił się 05.09.2015r., zatem czteroletni okres próby upływał w dniu 05.09.2019r.). Tymczasem po załączeniu akt tej sprawy Sąd Okręgowy ustalił, że postanowienie Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 30.08.2018r. o zarządzeniu wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Zawierciu w sprawie II K 552/15 uprawomocniło się w dniu 14.05.2019r., a zatem przed wydaniem zaskarżonego wyroku (k. 137, k. 139). Kara ta została już wprowadzona do wykonania i skazany wedle opinii z zakładu karnego miał ją odbywać od 18.01.2022r. do 14.11.2022r.

Wymagało to zatem korekty wyroku w jego części wstępnej poprzez wskazanie, że kara ta została zarządzona, choć z uwagi na zakaz reformationis in peius Sąd Okręgowy przy wymiarze kary stosował przepis art. 89 §1b k.k., który zastosował błędnie Sąd Rejonowy.

Dalej wskazać należy, że Sąd Rejonowy nie załączył akt spraw, w których orzeczono wobec skazanego karę ograniczenia wolności i nie ustalił w jakiej części skazany wykonał tą karę, co ma istotne znaczenie dla sposobu łączenia kar (zwłaszcza w aspekcie wyroku Trybunału Konstytucyjnego, o czym niżej), ale także orzeczenia o zaliczeniu wykonania kar.

Sąd Okręgowy ustalił zatem, że w sprawie II K 1104/17 Sądu Rejonowego w Będzinie kara ograniczenia wolności nie została wykonana (k.130), kara ograniczenia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Będzinie sygn. akt VII K 362/16 została wykonana w rozmiarze 1 miesiąca i 21 dni i nie została zarządzona zastępcza kara pozbawienia wolności (k. 140- 143), zaś w sprawie II K 621/17 Sądu Rejonowego w Będzinie zawieszono postępowanie w sprawie wykonania 24 miesięcy kary ograniczenia wolności orzeczonej wyrokiem w tej sprawie (k.144).

Ponadto Sąd Okręgowy z urzędu ustalił, że P. Z. został skazany jeszcze jednym wyrokiem, a to Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 16 kwietnia 2019r. sygn. akt II K 1247/19 za przestępstwo z art. 209 § 1 a k.k. popełnione w okresie od marca 2018r. do lipca 2018r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym wyrok ten uprawomocnił się z dniem 19.09.2019r., utrzymany wyrokiem Sądu Okręgowego w Częstochowie. Zgodnie zaś z uchwałą 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2018 r. I KZP 3/18 „nie jest także wykluczone orzeczenie przez sąd odwoławczy kary łącznej w oparciu o skazania, które nie były podstawą orzeczenia kary łącznej przez sąd pierwszej instancji”.

Dalej wskazać należy, że dla sytuacji prawnej skazanego istotne znaczenie miała okoliczność, że wyrokiem z dnia 11 czerwca 2019r. w sprawie P 20/17 Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 87 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz.U. z 2018 r. poz. 1600, ze zm.) w zakresie, w jakim nakłada na sąd obowiązek połączenia kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności oraz wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności po dokonaniu

zamiany kary ograniczenia wolności na karę pozbawienia wolności, **jest niezgodny z art. 45 ust. 1 i art. 175 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.**

Z treści tego wyroku wynika zatem, że obecnie sądy mogą łączyć kary pozbawienia wolności z karami ograniczenia wolności, lecz nie mają takiego obowiązku. Ponadto analizując uzasadnienia tego wyroku należy zwrócić uwagę, że Trybunał Konstytucyjny wypowiedział się w tym wyroku także odnośnie możliwości łączenia kar tzw. sekwencyjnych z karami jednostkowymi ograniczenia wolności i pozbawienia wolności, wskazując, że „Zdaniem Trybunału, obecne brzmienie przepisów nie wyklucza obowiązku orzeczenia kary łącznej również w razie wystąpienia zbiegu co najmniej dwóch przestępstw, za które zostały orzeczone, z jednej strony, tzw. kara sekwencyjna oraz, z drugiej strony, kara (jednostkowa albo łączna) pozbawienia wolności albo kara (jednostkowa albo łączna) ograniczenia wolności. Żadne wyłączenie w tym zakresie nie zostało przewidziane w rozdziale IX KK dotyczącym zbiegu przestępstw oraz łączenia kar i środków karnych. Nie przewiduje go też art. 37b KK. W zdaniu drugim tego przepisu ustawodawca wyłączył jedynie stosowanie art. 69-75. Tzw. kara sekwencyjna nie została wymieniona w katalogu typów kar ujętym w art. 32 KK jako odrębna kara. Ponadto art. 37b KK wyraźnie stanowi o możliwości orzeczenia jednocześnie „kary pozbawienia wolności” i „kary ograniczenia wolności”. Stanowisko to karze zrewidować dotychczas wyrażane w niektórych orzeczeniach Sądu Okręgowego w Częstochowie stanowisko o niemożności łączenia kar sekwencyjnych z karami pozbawienia wolności i ograniczenia wolności. Zważyć należy, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego pozwala nie pogorszyć sytuacji oskarżonego i nie wymierzać kary łącznej pozbawienia wolności z kary ograniczenia wolności orzeczonej w ramach kary sekwencyjnej.

Ponadto Sąd Okręgowy załączył aktualną kartę karną skazanego oraz aktualną opinię o skazanym. Z aktualnej opinii z zakładu karnego wynika, że skazany był wielokrotnie nagradzany, nie był karany dyscyplinarnie, zachowanie jego należy jako poprawne, jest zatrudniony nieodpłatnie, jego proces resocjalizacji przebiega poprawnie, a prognoza penitencjarna jest umiarkowana k. (113).

Mając na uwadze aktualną opinię o skazanym oraz okoliczność, że żadna z kar ograniczenia wolności nie została zamieniona na zastępczą karę pozbawienia wolności, Sąd Okręgowy uznał, że wobec skazanego brak jest podstaw do wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności także z kar ograniczenia wolności. Skazany jak wynika z aktualnej opinii poddaje się procesowi resocjalizacji i zasadnym jest orzeczenie wobec niego krótszej kary pozbawienia wolności i następnie danie mu szansy odbycia kary łącznej ograniczenia wolności, zgodnie ze wskazanym wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego. Niejako zatem wyrokiem łącznym została orzeczona swoista kara łączna sekwencyjna, która zdaniem Sądu Okręgowego najlepiej spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze względem skazanego. Wymiar kary łącznej ograniczenia wolności został zdeterminowany treścią art. 86 § 1 k.k., zważywszy że jedna z kar podlegających łączeniu miała rozmiar 2 lat.

Odnośnie nowej kary łącznej pozbawienia wolności to łączeniu podlegały kary orzeczone wyrokami opisanymi w pkt 3, 5, 6 części wstępnej wyroku Sądu Rejonowego i wskazanym powyżej wyrokiem Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 16 kwietnia 2019r. sygn. akt II K 1247/19, zatem łączeniu podlegały kary: 1 roku pozbawienia wolności (wyrok Sądu Rejonowego Katowice Zachód w Katowicach sygn.. akt III K 497/10), 2 lat pozbawienia wolności (wyrok Sądu Rejonowego w Zawierciu sygn.. akt II K 405/14), 10 miesięcy pozbawienia wolności (wyrok Sądu Rejonowego w Zawierciu sygn. akt II K 552/15, przy czym Sąd Rejonowy błędnie przyjął, że jest to kara z warunkowym zawieszeniem i przyjął zgodnie z treścią art. 89 § 1 b.k.k., że łączeniu podlega kara 5 miesięcy, **co wiąże Sąd Okręgowy zgodnie z zasadą reformationis in peius**), oraz kara 4 miesięcy (wyrok Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 16 kwietnia 2019r. sygn. akt II K 1247/19). W tym stanie rzeczy można było wymierzyć skazanemu karę od 2 lat pozbawienia wolności do 3 lat i 9 miesięcy. Sąd Okręgowy uznał, że najwłaściwszą karą łączną będzie kara 3 lat pozbawienia wolności. Kary te zostały orzeczone za przestępstwa o różnorodnym charakterze (przeciwko mieniu, przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, przeciwko działalności instytucji państwowych, nie alimentacji). Były one popełnione w różnych odstępach czasu. Opinia o skazanym z zakładu karnego jest umiarkowanie pozytywna. Suma tych okoliczności przekonuje, że właściwą będzie kara 3 lat pozbawienia wolności.

Podsumowując Sąd Okręgowy orzekł:

2. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

d. w części wstępnej w pkt 6 wskazał, że kara pozbawienia wolności została zarządzona postanowieniem Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 30.08.2018r. w sprawie VII Ko 1410/18, utrzymanym w mocy postanowieniem Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 14 maja 2019r. sygn. akt VII Kzw 678/18;

e. uzupełnił komparację wyroku o pkt 10 o następującej treści: „Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 16 kwietnia 2019r. sygn. akt II K 1247/18 za przestępstwo z art. 209 § 1 a k.k. popełnione w okresie od marca 2018r. do lipca 2018r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym wyrok ten uprawomocnił się z dniem 19.09.2019r., utrzymany wyrokiem Sądu Okręgowego w Częstochowie

f. uchylił rozstrzygnięcie zawarte w pkt I., II, III;

d. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 4 k.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego Katowice Zachód w Katowicach w sprawie sygn. akt III K 497/10, Sądu Rejonowego w Zawierciu w sprawach sygn. akt II K 405/14, sygn. akt II K 552/15 oraz sygn. akt II K 1247/18 i wymierzył oskarżonemu karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

e. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 3 k.k. połączył kary ograniczenia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Będzinach w sprawach sygn. akt VII K 362/16 i sygn. akt VII K 621/17 oraz Sądu Rejonowego w Zawierciu w sprawie sygn. akt II K 1104/17 i wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 (dwóch) lat ograniczenia wolności, zobowiązując go do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie;

f. na podstawie art. 577 k.p.k. zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej w pkt 1 d kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie III K 497/10 Sądu Rejonowego Katowice Zachód w Katowicach w okresie od 8 stycznia 2010r. do 9 stycznia 2019r., przyjmując, że stanowi to 2 dni pozbawienia wolności oraz okres odbywania kary w sprawie III K 497/10 od dnia 21 stycznia 2019r. do dnia wydania niniejszego wyroku, zaś na poczet kary łącznej ograniczenia wolności orzeczonej w pkt 1 e okres kary odbytej w sprawie II K 362/16 Sądu Rejonowego w Będzinie w rozmiarze 1 (jednego) miesiąca i 21 (dwadzieścia jeden) dni;

g. w pozostałej części wyroki podlegające łączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

h. na mocy art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w sprawie wydania wyroku łącznego z kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami opisanymi w pkt 1 d niniejszego wyroku z karami ograniczenia wolności orzeczonymi wyrokami opisanymi w pkt 1 e niniejszego wyroku;

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Zwolnił skazanego P. Z. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Podstawą wyroku był przepis art. 437 § 1 i 2 k.p.k.